

af den almindelige Pris paa Rjød. Jeg vil derfor meget tilraade Thinget at gaa ind paa det Vædringsforslag, som er stillet af Udvalgets Flertal, om at udstemme Lovforslaget § 5, og iøvrigt paa de Forslag, der ere stillede af Mindretallet under Nr. 1. Jeg skal foreløbig slutte med disse Bemærkninger i Saab om, at vi da ville faae en brugelig Lov, som vil være fuldstændig tilstrækkelig til at forebygge de Ulemper, som for Dieblisset muligvis existere ved Forsalfstning af Varer.

Væjer: Der er et Ord, som siger, at Verden vil bedrages, og at den bliver bedraget. Det er et Ord, tror jeg, som særlig kan finde sin Anvendelse paa dem, som modsatte sig et Lovforslag, der gaar i den Retning som det foreliggende, eller som give det en saadan Skikkelse, at det ikke kan virke efter sin Bestemmelse. Hvad jeg tror, at man især bør have for Øie ved denne Leilighed, er, at det er et Lovforslag, som er rettet imod Bedrageri. Det er rettet imod dem, som ville bedrage dem, der lettest kunne bedrages. Det er rettet imod egennyttige, samvittighedsløse Fabrikanter og Handlende, som ville bedrage Andre dels for deres Penge, dels for deres Selvbred, og det er fremkommet til Beskyttelse ganske vist for Samfundet i Almindelighed, men i Særdeleshed for dem, som trænge mest til Beskyttelse, og som ere mest udsatte for at blive bedragne, nemlig den saakaldte Arbejderklasse. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om vi i denne Rigsdagsamling kom til at faae Lovforslaget ud i en tilstrækkelig betryggende Form, men det er min Overbevisning, at gaar man den Vej, som er anbefalet af den ærede Ordfører, faae vi ikke nogen saadan Lov. Jeg kan naturligvis være fuldstændig enig med den ærede Ordfører og hans nærmeste Meningsfæller, naar de ønske, at man skal søge at fiktte sig mod Bedragerier, ikke alene hvor det gjælder Levnetsmidler, men ogsaa hvor det gjælder Drikkevarer, Legetøi, Tapeter, Farver, Spise-, Drikke- og Kogekar osv. Men jeg siger kun, at det kan ikke gaa an, samtidigt med at man udvider Kredsen af de Gjenstande, som skulle undersøges, at ville indskrænke Tilfynet eller gjøre det mindre virksomt. Nu veed jeg meget godt, at man derimod vil indvende, at det efter Mindretallets Vædringsforslag skaar Kommunerne frit for at tiltage saa mange Tilfynsmænd, som de ville; men jeg tror, at det ved en Lov som denne, der er rettet mod Bedrageri, og altsaa egentlig er en Politilov, gjælder om at faae en vis ensartet Ordning, og at det ikke kan nytte at tro, at man gennem den kommunale Selvstyrelse, som jeg iøvrigt har al mulig Afgtelse for, vil kunne udrette Noget. Hvis man prøver paa at gaa denne Vej, tror jeg, at man vil brænde sig alt for mange Gange, inden man lærer

at tage sig i Agt. Thi de flette Varer og de fordærvede Levnetsmidler ville, hvis man gaar saaledes frem, efterhaanden drives hen til de Steder, hvor Tilfynet ikke er tilstrækkelig stærkt, og da vil man nødes til at indrette Tilfynet derefter, og det vil være en langsom Vej, som jeg ikke vil anbefale. Jeg vil tværtimod hellere bede om, at man gaar den Vej strax at faae en ensartet Ordning, og at man først og fremmest behandler de enkelte Gjenstande, tager Lidt ad Gangen og i Tidens Løb udvider det til at gjælde om flere Ting. Den ærede Ordfører (Leth) har omtalt, at vi manglede Statistik, at vi manglede tilstrækkelige Oplysninger. Der er meget træffende indvendt derimod, at man ikke behøver Statistik for en Lov om Forbrydelser. Naturligvis kan Statistik oplyse Meget; men hvorledes skal en Statistik komme tilveie, naar man ikke har Midlerne til at tilveiebringe den? Naar man faar en Lov af mere indskrænket Omfang, vil man efterhaanden faae mere og mere Statistik tilveiebragt, saa at man vil kunne faae Veiledning til, hvorledes man skal arbejde videre; men det gjælder at faae begyndt paa en rigtig Maade og at gaa frem i en fornuftig Retning. Jeg maa tilstaa, at jeg betragter de Vædringsforslag, som ere stillede af Mindretallet under Nr. 1, som det Samme som at gjøre Loven ubrugelig, saa at den ikke vil kunne gjøre sin Nytte. Det er, om det end ikke er tilfigtet af det ærede Mindretal, det Samme som at give Loven Gift, at tage den af Dage underhaanden, istedetfor at gjøre det ligefrem aabent. Derfor der er Noget, som er Modstander af en Lov paa dette Omraade, vil jeg bede ham hellere at vælge den ridderlige Kampmaade at stemme imod Loven, ligefrem stemme imod dens videre Fremme, men først at gjøre den saa god som mulig. (Ordføreren: Hvem bruger uridderlig Kampmaade?) Jeg siger ikke, at Noget bruger uridderlig Fremgangsmaade, jeg bemærkede udtrykkelig, at jeg anerkjender, at det ærede Mindretal mener, at de to Vædringsforslag ere gode; men jeg siger, at derfor der er Noget, der tænker paa at stemme for disse Vædringer for at modarbejde Loven, fordi han ikke i og for sig anser denne for at være noget Gode, maa han hellere gaa den ridderlige Vej at stemme mod Lovforslaget i det Hele. Det forekommer mig at være aldeles aabenbart, at samtidigt med, at man forøger de Gjenstande, der skulle undersøges, indskrænker man Tilfynet, og det er at modarbejde sig selv at tage bort med den ene Haand, hvad man giver med den anden. Istedetfor at følge det forelagte Lovforslag, saaledes som det er i dette Dieblis, vil man forringe Tilfynet paa de enkelte Punkter og samtidigt dermed udvide Lovens Omfang. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 1 om de forskjellige Ting, som der ere nævnte, er det ialtsald Udvalget og vistnok ogsaa mange Medlemmer